DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 16. MARTS 1978 [1]

Bernhard Diether Ritter von Wüllerstorff und Urbair mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 7/77

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — søgsmål — forudgående administrativ klage — kun en nødvendig betingelse ved retsakter, der kan omgøres af administrationen — en udvælgelseskomités afgørelse*
(Tjenestemandsvedtægtens artikel 90 og 91)

2. *Tjenestemænd — søgsmål — udnævnelse i en stilling — ingen økonomiske eller hierarkiske fordele — søgsmålsinteresse*
(Tjenestemandsvedtægtens artikel 91)

1. Bestemmelsen i vedtægtens artikel 91, stk. 2 om, at et søgsmål kun kan antages til påkendelse ved Domstolen, når den pågældende i forvejen har indgivet en administrativ klage, omfatter kun de retsakter, som ansættelsesmyndigheden eventuelt kan ændre, og således ikke en udvælgelseskomités afgørelser.
2. Selv om der ikke er økonomiske eller hierarkiske fordele forbundet hermed, kan en tjenestemand eller ansat have interesse i at udføre visse opgaver frem for andre.

I sag 7/77

BERNHARD DIETHER RITTER VON WÜLLERSTORFF UND URBAIR, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af advokaterne Marcel Grégoire og Edmond Lebrun, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Tony Biever, 83, boulevard Grande-Duchesse Charlotte,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske konsulent Raymond Baeyens som befuldmægtiget, bistået af medlem af den juridiske tjeneste Denise Sorasio-Allo, og med valgt adresse i Luxem-

1 — Processprog: Fransk.

bourg hos sin juridiske konsulent Mario Cervino, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

sagsøgt,

angående et krav om annullation af den den 16. november 1976 meddelte beslutning, hvorved udvælgelseskomiteen for den interne udvælgelsesprøve KOM/1149/75 nægtede sagsøgeren adgang til udvælgesesprøven og som følge heraf annullation af den nævnte udvælgelsesprøve og den i tilslutning hertil stedfundne udnævnelse

afsiger

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden G. Bosco, dommerne A. M. Donner og J. Mertens de Wilmars,

generaladvokat: J.-P. Warner
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og parternes påstande, søgsmålsgrunde, indsigelser og andre anbringender kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb

Kommissionen udsendte i andet halvår 1972 stillingsopslaget KOM/646/72 vedrørende en stilling som ekspeditionssekretær i kategori og stillingsgruppe A 5/A 4 under generaldirektoratet for landbrug, direktoratet »Markedsordningerne for særkulturer, fisk«, kontoret »Tobak, humle, kartofler og andre særkulturer«.

Kommissionen besluttede den 22. oktober 1973 at besætte stillingen i henhold til Tjenestemandsvedtægtens artikel 29, stk. 2 og at udnævne Eduardo Capuano. Domstolen (første afdeling) har ved dom af 29. oktober 1975 annulleret blandt andet denne udnævnelse (de forenede sager 81 til 88/74 Marenco mod Kommissionen, Sml. 1975, s. 1247).

Ved meddelelse om ledig stilling KOM/1149/75 bekendtgjorde Kommissionen derefter for personalet, at stillingen var ledig. Fristen for indgivelse af ansøgninger var fastsat til den 30. januar 1976.

Bernhard Diether Ritter von Wüllerstorff und Urbair, som på dette tidspunkt var i lønklasse A 6 og arbejdede for generaldirektoratet for landbrug, direktoratet »Markedsordningerne for særkulturer, fisk«, kontoret »Vin, alkohol og deraf afledte varer«, indgav herefter — sammen med andre tjenestemænd — ansøgning om at måtte blive forfremmet og på denne måde besætte stillingen. Direktøren for det pågældende direktorat foretog en sammenligning af ansøgernes fortjenester og indstillede, at von Wüllerstorff blev udnævnt i den omhandlede stilling. Generaldirektøren rettede sig imidlertid ikke efter denne indstilling men besluttede at afholde en intern udvælgelsesprøve baseret på kvalifikationsbeviser og prøver.

Meddelelsen om den interne udvælgelsesprøve KOM/1149/75 beskriver arbejdsområdet på følgende måde:

»Udførelse af planlægnings-, undersøgelses- og tilsynsopgaver vedrørende:

— udarbejdelse af en fælles markedsordning inden for kartoffelsektoren, gennemførelse af denne ordning samt undersøgelser og analyser vedrørende markederne for kartofler;

— anvendelse af forordningen vedrørende en fælles markedsordning inden for sektoren læggekartofler og navnlig analyse af markedsudviklingen samt udarbejdelse af og tilsyn med anvendelsen af fælleskabsbestemmelser, der har forbindelse med denne sektor;

— normer for kartoflers kvalitet og afsætning samt problemerne vedrørende kartoffelsygdomme.«

Tre ansatte indgav ansøgning, heriblandt Capuano og von Wüllerstorff. Den sidstnævnte fik ved skrivelse af 16. november 1976 meddelelse om, at udvælgelseskomiteen, som skulle tage stilling til de forskellige ansøgninger, ikke kunne give ham adgang til udvælgelsesprøven, da han ikke opfyldte betingelserne under punkt II, stk. 1 (adgangsbetingelser), litra b) og d). Disse betingelser er følgende:

»b) indgående kendskab til de økonomiske og tekniske problemer inden for de pågældende sektorer, navnlig til markedet for kartofler (produktion, samhandel, priser) i fælleskabslandene og i tredjelande;

d) indgående erfaring af betydning for arbejdet.

Den eneste ansøger, som fik adgang til udvælgelsesprøven, var Capuano. Efter de skriftlige og mundtlige prøver, som fandt sted den 23. og 30. november 1976, blev han erklæret den bedst egnede ved udvælgelsesprøven og med virkning fra den 1. februar 1977 udnævnt i stillingen den 28. februar 1977.

Von Wüllerstorff blev forfremmet til lønklasse A5 fra den 1. januar 1977 ved beslutning af 8. december 1976 og ansat i direktoratet »Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget« i kontoret »Finansiering og kontrol: Garanti«.

Han har anlagt nærværende sag ved stævning indgivet på Domstolens justitskontor den 12. januar 1977.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

— Beslutningen fra udvælgelseskomiteen ved den interne udvælgelsesprøve KOM/1149/75 om ikke at lade sagsøgeren få adgang til den nævnte udvælgelsesprøve annulleres;

— Den interne udvælgelsesprøve og den derpå følgende udnævnelse annulleres;

— Sagsøgte idømmes sagsomkostningerne.

Sagsøgte har nedlagt følgende påstand:

— principalt afvisning, subsidiært frifindelse

— sagsøger idømmes sagsomkostningerne.

III — Parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og andre anbringender

A — Formaliteten

Sagsøgte har først anført, at den nærværende sag er blevet anlagt uden forudgående klage i den i Vedtægtens artikel 90, stk. 2 forudsatte betydning. Da der er tale om et søgsmål, som hovedsagelig er rettet mod en udvælgelseskomités afgørelser, der ikke kan tilbagekaldes eller omgøres af ansættelsesmyndigheden, kan det ganske vist synes uhensigtsmæssigt at pålægge tjenestemændene at indgive klage til denne. Alligevel følger det af ordlyden af den i Vedtægten hjemlede regel og hensynet til, at det — i visse tilfælde — er nyttigt at have en forudgående administrativ behandling, at proceduren med en forudgående klage må opretholdes også i nærværende sammenhæng.

De af Domstolen angivne principper, især i dommen af 14. juni 1972 (sag 44/71, Marcato mod Kommissionen, Recueil 1972, s. 427), nemlig at den eneste klagemulighed over for en udvælgelseskomités afgørelse består i at indbringe sagen for Domstolen, blev udledt i en sag, hvor den tidligere formulering af Vedtægtens artikler 90 og 91 var gældende. Efter at disse bestemmelser er blevet ændret, har Domstolen statueret, at en retssag ikke kan afvises på grund af fristoverskridelse i forbindelse med den administrative klages afvikling (sag 31/75, Costacurta mod Kommissionen, Sml. 1975, s. 1563). Det ser altså nu ud til, at Domstolen anerkender, at begge klagemuligheder kan benyttes. Sagsøgte finder ikke desto mindre, at en principiel afgørelse på området ville betyde en større retssikkerhed. Sagsøgte ønsker imidlertid ikke at påberåbe sig, at der ikke er sket nogen forudgående klage, for formelt at begære sagen afvist.

Sagsøgte mener til gengæld, at sagen må afvises af den grund, at sagsøger ikke har den fornødne søgsmålsinteresse, allerede fordi han den 1. januar 1977 blev forfremmet til lønklasse A5. Dersom Domstolen imødekom sagsøgers krav, ville han søge den stilling, som derved blev ledig. Men i så fald kan der kun blive tale om en ansøgning om forflyttelse. Selv om det ikke bestrides, at der skal tages hensyn til de ansattes chancer for forfremmelse, har den ansatte ikke en lignende garanti med hensyn til at kunne blive forflyttet fra en tjenestegren til en anden inden for institutionen.

Det ses i øvrigt i nærværende sag ikke, hvorledes det på nogen som helst måde har skadet sagsøgeren ikke at blive udnævnt i den omhandlede stilling, når han sluttelig fik en anden i det samme generaldirektorat.

Sagsøger har til spørgsmålet, den manglende administrative klage, anført, at Domstolen i sådanne sager allerede udtrykkeligt har fastslået, at der ikke skal indgives nogen klage (se den nævnte Costacurta-dom). For det tilfælde, at der skulle blive statueret det modsatte, har han alligevel den 2. februar 1977 indgivet administrativ klage. Hvad angår søgsmålsinteressen finder sagsøger, at en anerkendelse af, at han eventuelt har ret til at indgive ansøgning om intern forflyttelse er tilstrækkelig til at påvise hans interesse i annullationen af de anfægtede retsakter. Han bestrider, at muligheden for forflyttelse ikke er en berettiget interesse: så snart en stilling opslås ledig, består der

— hvis de nødvendige forudsætninger er opfyldt — en ret til at indgive ansøgning såvel om forflyttelse som om forfremmelse (Vedtægtens artikel 4, stk. 3 og artikel 29, stk. 1, litra a)).

Endelig er en tjenestemand, der har indgivet ansøgning om at blive forflyttet til en ledig stilling, berettiget til at anlægge sag mod beslutningen om at ansætte en anden tjenestemand i stillingen (se dommen af 3. 2. 1971 i sag 21/70, Rittweger mod Kommissionen, Sml. 1971, s. 1). Han har således en berettiget interesse i forflyttelse, og en ansøgning om forflyttelse bør helt selvfølgeligt være retligt beskyttet.

I nærværende sag fremgår sagsøgers særlige interesse i at besætte den omtvistede stilling allerede tilstrækkelig tydeligt af, at han ikke blot har indgivet ansøgning om forfremmelse, men også om at deltage i den foranstaltede udvælgelsesprøve. Han er nu ansat som regnskabsfører, hvilket således i mindre grad svarer til hans uddannelse og erfaring end den omtvistede stilling. Han ville således have bedre fremtidsudsigter i den omtvistede stilling end i den, han har nu.

Sagsøgte finder, at det eneste relevante spørgsmål er, om sagsøger i forhold til sin nuværende situation, ville opnå en fordel eller nyde beskyttelse af en berettiget interesse, dersom den omhandlede stilling blev ledig igen.

At sagsøger hovedsagelig har været interesseret i at blive forfremmet til lønklasse A 5 ses af, at han søgte sin nuværende stilling, og at han tidligere havde ansøgt om seks andre stillinger i lønklasse A 5/4, som var ledige i generaldirektoratet for landbrug. Han kan således ikke påstå, at han ikke har fået, hvad han søgte ved at melde sig til udvælgelsesprøven.

Endelig kan sagsøger ikke med rette hævde, at hans nuværende stilling ikke svarer til hans uddannelse: han har frivilligt ansøgt om en sådan stilling.

B — Vedrørende realiteten

Sagsøger har fremsat følgende søgsmålsgrunde:

1. Principalt:

   Krænkelse af Tjenestemandsvedtægtens artikel 25 og artikel 5 i bilag III; retsstridighed, idet afgørelsen fra udvægelseskomiteen ved den interne udvælgelsesprøve KOM/1149/75 om ikke at give ham adgang til at deltage i udvælgelsesprøven ikke var tilstrækkeligt begrundet;

2. Subsidiært:

   Krænkelse af Vedtægtens artikel 25 og artikel 5 i bilag III; mere generelt af de regler og principper, hvorefter enhver administrativ retsakt skal begrundes og ikke må være behæftet med retlige eller faktiske vildfarelser; retsstridighed, idet udvælgelseskomiteen med urette har udelukket sagsøger fra at deltage i udvælgelsesprøven.

3. Mere subsidiært:

   Krænkelse af Vedtægtens artikel 7, og artikel 27, navnlig dennes stk. 3; magtfordrejning, dels fordi den omhandlede stilling er blevet forbeholdt en person af bestemt nationalitet, dels fordi hele den fulgte procedure viser, at det ønskede mål ikke var tjenestens interesse, men at ansætte den person, hvis tidligere ansættelse i stillingen var blevet annulleret af Domstolen.

Første søgsmålsgrund

Sagsøgeren har gjort gældende, at udvælgelseskomiteen har nøjedes med at fastslå, at han ikke opfyldte adgangsbetingelserne efter litra b) og d) i adgangsbetingelserne (se bilag I til stævningen). Denne enkle konstatering var end ikke ledsaget af den ringeste begrundelse. Kriterierne for udvælgelseskomiteens vurdering er ukendte, således at Domstolen ikke kan efterprøve dens lovlighed. Denne »begrundelse« er her så meget desto mere utilstrækkelig som sagsøger:

— blev foreslået forfremmet til stillingen af direktøren for det direktorat, hvorunder stillingen hører;

— er dr. agro, hvilket principielt skulle give ham adgang til at deltage i enhver udvælgelsesprøve til en stilling på landbrugsområdet;

— har bestået »Staatsexamen« i landbrug i Bayern, og som følge heraf er »Landwirtschaftlicher Assessor«; denne eksamen forudsatte indgående landbrugsfaglige studier, herunder naturligvis også af kartoffelsektoren;

— har tilbragt det ene af de to praktikår før universitetsstudiet på en tysk statslig forsøgsgård, hvor der på de 150 af 350 ha dyrket areal dyrkedes kartofler — udelukkende med henblik på produktion af og formering af nye sorter.

Sagsøgte har anført, at den del af udvælgelsesproceduren, hvor ansøgernes kvalifikationsbeviser efterprøves, kun består i at sammenholde disse beviser med de betingelser, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Det er derfor vanskeligt at forestille sig, at der i begrundelsen for et afslag på at deltage ikke udtrykkeligt måtte henvises til adgangsbetingelserne. I det foreliggende tilfælde var disse betingelser i øvrigt affattet meget præcist. Der er ingen forskel mellem denne måde at give ansøgeren meddelelse på og en mere direkte formulering, som i det væsentlige kun havde kunnet gentage den omhandlede teksts ordlyd. Om en begrundelse er tilstrækkelig eller ej må i virkeligheden bedømmes i forhold til de krav, der må stilles af hensyn til domstolskontrollen; den pågældende skal i givet fald kunne anfægte begrundelsen, og Domstolen skal kunne prøve dens lovlighed. I den foreliggende sag synes det at være klart, at såvel Domstolen som parterne er fuldt ud bekendt med kriterierne for udvælgelseskomiteens afgørelse. Domstolen er med sikkerhed i stand til at bedømme begrundelsens lovlighed på grundlag af dennes formulering, den meget detaljerede formulering af meddelelsen om udvælgelsesprøven og de af ansøgeren fremlagte kvalifikationsbeviser.

Sagsøger har i replikken henvist til dommen af 15. marts 1973 i sag 37/72 Marcato mod Kommissionen (Sml. 1973, s. 361), hvorefter udvælgelseskomiteens rapport og en senere skrivelse fra administrationen ikke var tilstrækkelig begrundelse, fordi man heri »begrænsede sig til at angive, hvilke kvalifikationer sagsøgeren var anset for ikke at besidde, uagtet hans faglige erfaring ved første blik kunne synes sammenlignelig med kvalifikationerne hos de ansøgere, som fik adgang til prøven«.

En afgørelse er i hvert fald ikke tilstrækkeligt begrundet, hvis man ikke kender de motiver og kriterier, som har ligget til grund for den. Det er i nærværende sag i hvert fald klart, at sagsøgers kvalifikationsbeviser og erfaring ved første blik kunne synes sammenlignelige med den ansøgers, som fik adgang til prøven. Dette fremgår klart af sagsøgers allerede nævnte kvalifikationer, og sagsøger havde herudover erhvervet stor erfaring med hensyn til gennemførelse af fælles markedsordninger, da han personligt havde deltaget i de forberedende arbejder til to sådanne ordninger. Det må tillige understreges, at sagsøgeren er blevet foreslået til den omtvistede stilling af den pågældende direktør med den denne gang behørigt givne begrundelse, at han har alle de kvalifikationer, som kræves i stillingen (jf. bilag II til svarskriftet). Hvad angår de krav, der må stilles af hensyn til domstolskontrollen, har sagsøger anført, at det i den foreliggende sag er umuligt at diskutere eller kontrollere udvælgelseskomiteens bevæggrunde. Det er så meget desto vigtigere at kende disse som det ved første øjekast synes uforståeligt, at en ansøger, der er blevet foreslået forfremmet til en bestemt stilling, idet han har alle de krævede kvalifikationer,

herefter ikke får tilladelse til at deltage i en prøve til denne stilling.

Endelig kan »efterfølgende« forklaringer fra sagsøgte, i udvælgelseskomiteens sted ikke råde bod på den manglende begrundelse for denne komités afgørelse.

Sagsøgte har i duplikken bestridt rigtigheden af den fortolkning af Marcato-dommen, som sagsøger har anlagt. Det, som Domstolen har misbilliget i dommen, er dels, at det i begrundelsen kun blev nævnt, at ansøgeren ikke opfyldte en meget generelt formuleret betingelse, og dels, at ansøgerens faglige erfaring »ved første blik« kunne synes sammenlignelig med kvalifikationerne hos de ansøgere, som fik adgang til prøven. Det fremgår klart heraf, at denne praksis ikke kan udvides til at omfatte tilfælde, hvor der i begrundelsen henvises til særdeles præcise betingelser, som desuden er særegne for den stilling, der skal besættes. Den foreliggende sag adskiller sig desuden fra Marcato-sagen ved, at hverken sagsøgerens kvalifikationer eller erfaring »ved første blik« kunne synes sammenlignelige med den ansøgers, som fik adgang til prøven. Det fremgår til gengæld »ved første blik« og i hvert fald ved undersøgelsen af de akter, som udvælgelseskomiteen er i besiddelse af, at han ikke klart opfyldte de stillede betingelser. Under disse omstændigheder havde udvælgelseskomiteen ingen særlig årsag til at begrunde sin afgørelse mere fyldigt og således fravige den sædvanlige praksis på området.

Anden søgsmålsgrund

Sagsøgeren har anført, at han opfylder betingelserne under litra b) og d) i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Hvad angår litra b) henviser han til sine studier og de to års praksis (se ovenfor). Han har herudover i universitetsferierne arbejdet i forskellige landbrugsvirksomheder, som dyrker kartofler.

De samme oplysninger kan tjene til godtgørelse af, at han opfylder betingelsen under (d) »indgående erfaring af betydning for arbejdet«. Sagsøgeren tilføjer, at han ubestrideligt har fået stor erfaring på de fælles markedsordningers område, idet han ikke blot har deltaget i de forberedende arbejder til to af disse ordninger, men også i de sidste år har været beskæftiget med generelle spørgsmål fælles for alle de fælles markedsordninger.

Også den omstændighed, at vedkommende direktør — som bedst af alle kunne bedømme, om sagsøger var den bedst egnede til den omtvistede stilling — har foreslået ham forfremmet, bekræfter, at de to omtvistede adgangsbetingelser var opfyldt i nærværende tilfælde.

Sagsøgte har anført, at de oplysninger, som sagsøger er fremkommet med, klart viser, at han ganske vist kan betragtes som ekspert i landbrugsspørgsmål, men ikke som specialist i økonomiske og tekniske problemer i kartoffelsektoren. De ophold, som han har haft før eller i løbet af sine studier, dvs. for omtrent tyve år siden, kan ikke alvorligt tages i betragtning ved bedømmelsen af, om han nu har et indgående kendskab til de tekniske problemer inden for sektoren, endnu mindre til de økonomiske aspekter.

Med hensyn til kravet om indgående erfaring af betydning for arbejdet må det erkendes, at sagsøgeren har en generel erfaring med hensyn til problemerne vedrørende de fælles markedsordninger, men ingen særlig erfaring hvad angår kartofler og kartoffelformering eller normer for kvalitet og salg eller med hensyn til kartoffelsygdomme.

Sagsøger har gjort gældende, at hans titel af dr. agro godtgør, at han har den først omhandlede kvalifikation.

Selv om der kunne være tvivl om, hvorvidt han nu kan siges at have indgående kendskab, er dette dog ikke tilstrækkeligt til at nægte ham adgang til udvælgel-

sesprøven, som netop havde til formål at godtgøre dette. Forespørgsler fra udvælgelseskomiteen med henblik på en bedømmelse af den krævede viden ville blive meningsløse, dersom man nægter en ansøger mulighed for at godtgøre sin nuværende viden med den begrundelse, at hans praksis synes utilstrækkelig, da den ligger så langt tilbage i tid.

Det samme gælder for den anden omtvistede kvalifikation. Hans erfaring med hensyn til forvaltning af de fælles landbrugsmarkedsordninger (samt hans indgående kendskab til kartoffelsektoren) er i øvrigt blevet anerkendt af den pågældende direktør.

Bortset fra de til en bestemt ansøger skræddersyede udvælgelsesprøver vil det, hvis det tilstræbes, altid være muligt at finde et eller andet punkt, hvor en ansøger ikke opfylder de stillede krav, især hvis det drejer sig om en stilling med et vist teknisk eller kompliceret arbejdsfelt, som måske ikke har været besat før. Det er et spørgsmål, hvorledes Capuano kan have større erfaring end sagsøger til et arbejde, der drejer sig om oprettelse og anvendelse af fælles markedsordninger, når Capuano aldrig hverken har arbejdet selvstændigt eller været medarbejder på området.

Sagsøgte har anført, at en udvælgelseskomité nødvendigvis udøver sine beføjelser med en vis skønsmargen. Kun hvis der foreligger en krænkelse af en lovbestemmelse eller en åbenbar faktisk vildfarelse bør dens afgørelser kunne annulleres. Navnlig falder en mere eller mindre snæver fortolkning af betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven naturligt ind under udøvelsen af dette skøn.

Hvad angår spørgsmålet, om udvælgelseskomiteen har befundet sig i en åbenbar vildfarelse ved sin bedømmelse, henviser sagsøgte til det ovenfor anførte og til de af udvælgelseskomiteen kendte dokumenter; det fremgår klart af disse papirer, at sagsøgeren ikke besad de nødvendige kvalifikationer.

Endelig kan indstillingen til forfremmelse ikke støtte sagsøgers opfattelse: indstillingen har klart ingen retlig betydning for udvælgelsesprøven og kunne på ingen måde binde udvælgelseskomiteen eller påvirke dens afgørelse, idet komiteen ikke en gang måtte få kendskab til forslaget.

Tredje søgsmålsgrund

Sagsøger har gjort gældende, at den omtvistede stilling blev forbeholdt en person af en bestemt nationalitet, og at denne skulle være Capuano, hvis tidligere udnævnelse i stillingen var blevet annulleret af Domstolen. Efter denne annullation havde sagsøgte besluttet ikke at besætte stillingen ved forfremmelse eller intern forflyttelse, hvorved Capuano, som midlertidigt ansat, ikke kunne komme i betragtning. Herefter var Capuano blevet ansat efter en intern udvælgelsesprøve, hvor kun han fik adgang til at deltage, hvilket er ensbetydende med, at der slet ikke har været afholdt nogen udvælgelsesprøve. Det er et spørgsmål, om der overhovedet kan tales om en udvælgelsesprøve, når der kun gives én person adgang til at deltage heri.

Sagsøgte har anført, at sagsøger ikke kan fremføre noget virkeligt bevis til støtte for sine påstande.

Den efter udvælgelsesprøven foretrukne ansøgers særlige kvalifikationer og hans indgående erfaring, navnlig inden for kartoffelsektoren, viser, at udvælgelsesprøvens resultat er fuldstændig logisk og i hvert fald ikke i sig selv kan opfattes som et indicium for magtfordrejning. Udvælgelseskomiteen har uafhængigt udøvet alle sine beføjelser og har strengt overholdt betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Sagsøgte understreger endelig, at der må sondres mellem på den ene side søgsmålets krav om annullation af afgørelsen om at nægte sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven og annullation af udvælgelsesprøven og den heraf føl-

gende ansættelse og på den anden side de konsekvenser, der følger heraf. Selv om det endog antages, at Domstolen skulle statuere, at afgørelsen om at nægte sagsøger adgang til udvælgelsesprøven var retsstridig, navnlig hvis retsstridigheden bestod i utilstrækkelig begrundelse eller en begrundelse, som var behæftet med en formmangel, finder sagsøgte ikke, at de anfægtede afgørelser af den grund bør annulleres. Sagsøger henviser herved til dommen af 29. september 1976 i sag 9/76, Morello mod Kommissionen (Sml. 1976, s. 1415).

Sagsøger har gjort gældende, at prøven har været fiktiv, idet en udvælgelsesprøve med kun én deltager er en umulighed. Dette bekræftes af Vedtægten, der i artikel 5, stk. 4 og 5 i bilag III bestemmer, at antallet af de på egnethedslisten opførte så vidt muligt skal være mindst dobbelt så stort som antallet af de stillinger, der skal besættes.

Sagsøger mener, at det er spørgsmålet, om det ikke — i hvert fald når der er flere ansøgere, og kun én ansøger findes at kunne deltage — er en nødvendig følge af reglerne, at den interne udvælgelsesprøve aflyses, og der i stedet afholdes en almindelig udvælgelsesprøve.

Sagsøgte har anført, at en udvælgelsesprøve med kun én deltager ikke på nogen måde strider mod Vedtægtens bestemmelser. En sådan situation er desuden ikke ualmindelig for interne udvælgelsesprøver.

Endelig bør det huskes, at udvælgelseskomiteens eneste opgave ved undersøgelsen af kvalifikationsbeviserne er at konstatere, at disse er i overensstemmelse med betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven; bestemmelsen om at »antallet af ansøgere så vidt muligt skal være mindst dobbelt så stort som antallet af de stillinger, der skal besættes« gælder kun for udarbejdelsen af egnethedslisten efter prøvernes afslutning.

IV — Den mundtlige forhandling

Parterne har fremsat deres mundtlige indlæg i retsmødet den 13. oktober 1977.

På Domstolens anmodning har Kommissionen fremlagt dokumenter, som er blevet vedlagt sagen.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 1. marts 1978.

Præmisser

1 Ved stævning, registreret på Domstolens justitskontor den 12. januar 1977, har sagsøger nedlagt påstand om annullation af beslutningen fra udvælgelseskomiteen for den interne udvælgelsesprøve KOM/1149/75 om at nægte ham adgang til den nævnte udvælgelsesprøve samt af selve udvælgelsesprøven og den efterfølgende udnævnelse af en anden ansøger;

2 den pågældende udvælgelsesprøve vedrørte en stilling som ekspeditionssekretær i generaldirektoratet for landbrug, direktoratet »Markedsordningerne for særkulturer, fisk«, kontoret »Tobak, humle, kartofler og andre særkulturer«;

3 i meddelelsen om udvælgelsesprøven omfattede adgangsbetingelserne bl.a. (under 1 b) »indgående kendskab til de økonomiske og tekniske problemer inden for de pågældende sektorer, navnlig til markedet for kartofler (produktion, samhandel, priser) i fællesskabslandene og i tredjelande« og (under 1 d) »indgående erfaring af betydning for arbejdet«, idet henvisningstegnet ved den første af disse betingelser henviste til følgende fodnote: »ansøgerne skal, såfremt det ikke fremgår af ansøgningspapirerne, udtrykkeligt skriftligt erklære at besidde dette kendskab og disse færdigheder«;

4 ved skrivelse af 16. november 1976 meddelte udvælgelseskomiteen sagsøgeren sin beslutning om ikke at give ham adgang til at deltage i udvælgelsesprøven med den begrundelse, at han ikke opfyldte de ovennævnte betingelser.

Vedrørende formaliteten

5 Kommissionen, der er sagsøgt, har gjort gældende, at sagen må afvises, for det første fordi sagsøger ikke har overholdt Vedtægtens artikel 90, idet han har anlagt sag uden forudgående administrativ klage, og for det andet fordi han ikke længere har interesse i en annullation af de anfægtede retsakter, eftersom han fra den 1. januar 1977 er blevet forfremmet til lønklasse A 5, samme lønklasse som for den stilling, han havde ansøgt om.

6 Hvad angår det første punkt bestemmer Vedtægtens artikel 91, stk. 2 faktisk, at et søgsmål kun kan antages til påkendelse ved Domstolen, når den pågældende forinden har fulgt den i artikel 90 foreskrevne administrative procedure;

7 denne procedure er imidlertid meningsløs, hvor det er beslutninger fra en udvælgelseskomité, der anfægtes, eftersom ansættelsesmyndigheden ikke kan ændre disse beslutninger;

8 derfor er opbygningen af og formålet med den administrative procedure og domstolskontrollen til hinder for en bogstavtro fortolkning af artikel 91, stk. 2, der ene og alene ville bevirke en nytteløs forlængelse af proceduren;

9 sagsøgeren har derfor med rette fortolket Vedtægten således, at betingelsen i artikel 91 kun omfatter de retsakter, som ansættelsesmyndigheden eventuelt kan ændre.

10 Hvad angår det andet punkt, kan den omstændighed, at sagsøger i sin nye stilling kun ville kunne ansættes i den pågældende stilling ved forflyttelse, ikke betyde, at han ikke har interesse i at få den anfægtede udvælgelsesprøve og den herpå følgende udnævnelse annulleret;

11 det kan nemlig ikke antages, at en tjenestemand eller en ansat med anden status ikke skulle kunne have en væsentlig interesse i en bestemt stilling, selv om denne ikke er forbundet med økonomiske eller hierarkiske fordele for den pågældende, idet der herved ikke ville blive taget hensyn til, at vedkommende kan have interesse i at udføre visse opgaver frem for andre.

12 Sagen vil herefter være at påkende i realiteten.

Vedrørende realiteten

13 Sagsøger har gjort tre søgsmålsgrunde gældende;

14 udvælgelseskomiteens beslutning er ikke tilstrækkeligt begrundet;

15 den savner grundlag i de faktiske omstændigheder, hvorfor den er et udslag af retlig eller faktisk vildfarelse og derfor retsstridig;

16 endeligt og subsidiært gør sagsøger gældende, at beslutningen er et udslag af magtfordrejning, da den af udvælgelseskomiteen fulgte procedure klart havde til formål at forbeholde den pågældende stilling for en person af bestemt nationalitet, hvis tidligere udnævnelse i stillingen i øvrigt allerede én gang er blevet annulleret af Domstolen;

17 disse søgsmålsgrunde vil under de givne omstændigheder være at undersøge under ét.

18 Sagsøger har gjort gældende, at de betingelser, på grundlag af hvilke hans ansøgning blev afslået, var yderst detaljerede, i hvert fald mere detaljerede end betingelserne i meddelelsen om ledig stilling KOM/646/72, der vedrørte den samme stilling, og sagsøger anfører herved, at disse betingelser var blevet »skræddersyet« for kun at give en enkelt ansøger adgang til udvælgelsesprøven, som faktisk også fik adgang og derpå blev udnævnt.

19 Kommissionen har imidlertid ved at fremlægge en række nyere meddelelser om ledige stillinger kunnet godtgøre, at den i et stykke tid har benyttet den praksis at beskrive den ønskede ansøger så nøjagtigt som muligt;

20 sammenlignet med betingelserne i lignende dokumenter var adgangsbetingelserne til udvælgelsesprøven ikke overdrevent detaljerede.

21 Udvælgelseskomiteen har kunnet antage, at sagsøgeren ikke opfyldte betingelsen, »indgående kendskab til de økonomiske og tekniske problemer inden for de pågældende sektorer, navnlig til markedet for kartofler . . .«;

22 de dokumenter, som sagsøgeren fremlagde til støtte for sin ansøgning om adgang til udvælgelsesprøven, var nemlig ikke egnede til at godtgøre et indgående kendskab til de pågældende områder;

23 da der i den nævnte fodnote, som der blev henvist til i meddelelsen om udvælgelsesprøven, specielt blev gjort opmærksom på, at der skulle fremlægges beviser herfor eller erklæringer herom, kunne udvælgelseskomiteen gå ud fra, at manglende oplysninger var tegn på, at der savnedes et væsentligt kendskab til det omhandlede område;

24 sagsøgerens karriere gav heller ikke indtryk af, at han besad en »indgående erfaring af betydning for arbejdet«;

25 det må i hvert fald konstateres, at det af den foretrukne ansøgers dokumenter, som var bilagt ansøgningen, fremgik, at han i højere grad opfyldte begge adgangsbetingelser;

26 selv om de forudgående hændelser i denne sag kan give anledning til en vis mistillid, har undersøgelsen af de faktiske forhold hverken afsløret nogen faktisk eller retlig vildfarelse eller nogen form for magtfordrejning;

27 udvælgelseskomiteen har under disse omstændigheder begrundet sin beslutning tilstrækkeligt ved at angive de adgangsbetingelser, som sagsøgers ansøgning efter dens opfattelse ikke opfyldte.

28 Klagepunkterne findes derfor uden grundlag, og sagsøgte vil derfor være at frifinde.

Vedrørende sagsomkostningerne

29 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2 skal den part, der ikke får medhold, afholde sagens omkostninger;

30 sagsøger har ikke fået medhold;

31 i henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1. **Sagsøgte frifindes.**

2. **Hver af parterne afholder deres egne udgifter.**

Bosco Donner Mertens de Wilmars

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. marts 1978.

A. Van Houtte
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for første afdeling